KARİKATÜR

ALMANYA KENDİ İÇİNE ÇEKİLİYOR:
— Kendimizi yeni hatlarımız arkasından müdafaa edeceğiz!..

Müşteri — Kuzum kara borsa ne demektir?
Esnaf — Senin anlıyacağın, bir malı gizli dolaptan usulca çıkarıp o dolaba usulca müşteriyi sokmaktır.

ANKARA MEKTUBU

BAŞKA BİR ÂLEM GİBİ:

İnsan uzun müddet Anadoluda kalıp da birdenbire İstanbula gelince Avrupalı sersem seyyahlara dönüyor.

Bir İstanbullunun Anadoluda iken zaman zaman aklına bazı şeyler gelir; memleket hasreti bu ya, meselâ bir gün ah Vefaya bir gitsem de şöyle bir bardak boza içsem, yahut, Balıkpazarı meyhanelerinde bir tek rakı atsam gibi..

İmkân bulup da İstanbula ayak atıldı mı hemen tatbikata geçilir. Basit ve çocukça arzular yerine getirilecek ya; ver elini Balıkpazarı, deyip gidersiniz:

— Bre aman, ne oldu o güzelim meyhanelere!..

Canım meyhaneler yine o meyhaneler ama, biz hayalimizde onu o kadar başkalaştırmışız ki hakikatle karşı karşıya kalınca işte böyle olur.

Her ne ise İstanbula niçin geldik? Elbette bir program tatbik edilecek. Evvelâ Kapalıçarşıda bir gezilir. Boğazda bir seyran muhakkak lâzım. Vefada bir boza, Nurosmaniyede bir şira içilir ve saire ve saire...

İnsanlar gariptir. Yabancı seyyahları ayıplarken bir de bakarsınız dünkü İstanbullunun bizzat kendisi onlar gibi olmuştur. Bir çok şeyler ona orijinal gözüküyor. Bazısını yeni görmüş gibi sorar, bazısı eskiden bildikleridir. Yeni gördüğüne memnun olur.

Meselâ burada bazı yemişler vardır ki onları çoktan unutmuştur. Fakat görünce hatırlamamak mümkün mü? Faraza küçücük temiz sepetler içinde ateşi kırmızı, hattâ turuncu renkte tepeleme duran şu meyva "koca yemişi,, dir. Çingene kızının önünde sıralanan bu sepetlerin manzarası pek hoştur, fakat bunların tadı tuzu olmadığını hatırlar.

Sonra, şu manavın önündeki büyük sepette duran büyücek ham iğde kılıklı meyvaların ismini de arar:

— Neydi, neydi? Ha, buldum: Ünnap...

Bunun da dişe mukavim gevrekliğinden başka bir zevki bulunmadığı aklına gelir..

Sokakta satıcıların bağırış tarzlarını beğenir, Balıkların tazeliğine hayrandır, hattâ vapurların, tramvayların kalabalığına bile bayılır.

Hulâsa, İstanbula gelen bir eski İstanbullunun eğer biraz da dünyalığı varsa arasıra yaptığı seyahatlerinde hayatından memnun olmamasına mahal yoktur.

Ah, böyle arasıra tadılan, eskileri hatırlatıp yenileri keşfettiren seyahatler ne güzeldir.

Fakat, her zevk gibi buna da hudut lâzımdır; yani ikamet müddeti pek hudutsuz ve para da hesapsız olmıyacak.. Şöyle alâ külli hâl ve mütevazı. Çünkü çok oldu mu zevki kaçıyor.

— Hayat! sen tatlı şeysin!.

*

ACABA MEVSİMİ Mİ?

Aşk ateşinin kabardığı, kanların kaynadığı mevsim olacak galiba ki herkes kızıp kızıp sevgililerini haklıyor. Sevgilerin bunevine can mı dayanır? Doğrusu ben kadın olsaydım bu kadar muazzam muhabbetlere talip olmazdım.. Hani herkesin bildiği bir hikâye vardır; herifin karısı ölmüş, cenaze kalkıyor, fakat adamcağız ortalarda yok. Aman bre intihar mı etti, ne oldu? Ara bre ara, yok. Kuyuya bak orada da yok. Tesadüfen merdiven altındaki kömürlüğe bakıyorlar ki ne görsünler? Orada. Hem de hizmetçi ile aguş beaguş...

— Ulan, diyorlar, utanmaz mısın herif? Daha evden karının cenazesi çıkmadı.

Adamcağız tazallüm ediyor:

— Ah sormayın, diyor, ben kederimden ne haltettiğimi biliyor muyum?..

Bu katil âşıklara da sorulsa galiba buna benzer şöyle bir cevap alınacak:

— Ah, sormayın, aşkımdan ne haltettiğimi biliyor muyum?

*

SIZMA:

Akşam olmuyor mu her evde bir telâş:

— Aman pencerelere dikkat!

— Kapıya da bir bakınız.

— Mutfak pencerelerinin kenarından bir sızma var galiba!.

Işık sızmaması için büyük bir dikkat ve her ağızdan müteaddit defalar çıkan "sızma,, lâkırdısı.

Eskiden bu "sızma,, kelimesi şöylece kullanılırdı:

— Yavrum yatak odasına çık da bir bak ağababan uyuyup sızdı mı?

— Bey, artık fazla içtin, neredeyse sızacaksın!.

— Pekmez küpü yine sızıp taşlıkları berbat etmiş...

Hey gidi günler! Görüyor musunuz "sızma,, kelimesi ne mübarek şeymiş! Ağababanın kendinden geçecek kadar uyuyabilmesine işaret, kocanın kafayı kâfi derecede tütsülemesine alâmet ve pekmezin de bolluğuna delâletmiş.

Şimdi ise bizi ikaza davet ediyor. Baylar, su uyur düşman uyumaz! Tetikte durmak iyi şeydir. Bu bakımdan "sızma,, nın manası yine iyiye delâlet ediyor.

Zaparta

*

İÇ YÜZÜ

— Sen o adamı pek methediyorsun ama ben onun simasını pek karanlık gördüm!

— Bir de iç yüzüne bak: Öyle ferah, öyle aydınlık ki...

— Bu kadar aydınlık dışta o kadar aydınlık iç olsun, kabil mi?

— Neden kabil olmasın? Bu seneki bayram gibi... Yollarda bütün lâmbalar söndüğü halde evlerin içi ışık deryası idi!

İSTİKRAZ

— Ahmet, bana iki yüz lira ödünç verir misin?

— Rehinin var mı?

— Rehin nedemek?.. Namuslu bir adamın sözü yetmez mi?

— Yeter... Getir o namuslu adamı da istediğin iki yüz lirayı vereyim!

HAVASINA GÖRE

— En sevdiğin aylar hangisidir?

— Temmuzla kânun...

— Neden?

— Plâja mı gideceğim, baloya mı? Bilirim de ondan.

— En sevmediğin aylar?

— Nisanla eylül...

— Amma da yaptın!

— Öyle ya... İnsan sinemaya mı gitsin, kır gezintisine mi? Şaşırıyor!

No. 462 CİLT: 18 SENE: 9 FİYATI 15 KURUŞTUR 2 SONTEŞRİN 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

MUSSOLİNİ SİNİR BUHRANLARI GEÇİRİYORMUŞ:

Mussolini — Doktorcuğum, sinir buhranı geçiriyorum, tehlike var mı?.

Doktor — Hayır sinyör, şimdi daha iyisiniz... Eskiden öteye beriye de saldırıyordunuz!.

Erkek — (Her şeyin başı paradır!) diyorlar, doğru mu?.
Kadın — Bilmem, ben öyle maddî düşünenlerden değilim... Para sonunda da olsa olur!..

Bu Harbin Gizli Generalleri

Bu harbin Romel, Ayzenhover, Mongomeri gibi isim ve resimlerini her gün gazetelerde gördüğümüz meşhur generallerinden başka bir de isimsiz ve cisimsiz gizli generalleri vardır ve doğrusunu söylemek lâzımgelirse bunların yaptıkları iş ötekilerinkinden daha zorlu olmuştur.

Bu gizli generallerden bir numaralısının adı General Kışoff'tur. Yüz küsur yıl önce Napolyonu Moskovadan pabuçsuz kaçırmış olan Mareşal Kışoff'un torunudur. 1941 de Alman orduları Avrupa Rusyasını silindir gibi ezip geçerek Kafkas yolunu tuttukları zaman beyaz üniformasını sırtlıyarak Stalingrad civarında karşılarına çıkmış ve onları bütün geldikleri yoldan şarkî Prusyaya kadar sürmüş olan ilk büyük meydan muharebesini kazanmıştır.

Almanlar o zaman, ordusunda ateş yerine buz kullanan bu ihtiyar generalle bir haylı alay etmişlerdi. Fakat şimdi haber alıyoruz ki Rus ordularının Almanya kapılarına dayandığını gören ve üniformalı mareşal ve generallerinin hepsinden ümitlerini kesen Almanlar da nihayet bu General Kışoff'un akrabalarından olan Mareşal von Kışman'ı iş başına getirmeğe karar vermişlerdir. Demek ki yerdeki ateş fabrikalarının Müttefik uçakları tarafından yakılıp yıkılmış olmalarına mukabil bütün ümit yakında faaliyete geçecek olan hava fabrikalarının meydana getireceği soğuk silâhlara kalmıştır.

* * *

Bu harbin tarihinde yer almağa lâyık gizli generallerden biri de General Düdükman'dır. Kendisi istihkâm subaylığından yetişmiştir. Avcı ve bomba tayyarelerine takılmış birer canavar düdüğünden mürekkep bir icadı vardır. Lüksemburg ve Belçika üzerinden Fransaya yaptığı ilk hücumlarda bu düdükleri büyük bir başarı ile çalmış ve düşman ordusunu çil yavrusu gibi dağıtmıştır. Ancak bu General Düdükmanı'n idaresi başarısı nisbetinde kısa olmuştur.

* * *

Yine harbin ilk senelerinde Almanlara büyük başarılar kazandırmış olan gizli generallerden biri de Feldmareşal Kolbeş'tir. Bu general uzun zaman "gündüz külâhlı, gece silâhlı,, bir nevi komandos'lar teşkilâtına kumanda etmiştir. Ordularını tüccar, âlim, çalgıcı, papaz ve saire kılıklarına koyarak kâh Norveçte olduğu gibi gemi anbarlarından, kâh Holandada olduğu gibi paraşütlerden istifade eder; çok kere de muntazam pasaportlu ve kalın gözlüklü Her Profesör'ler şekline sokarak muhtelif memleketlere dağıtırdı. Bunlar evvelâ propaganda yaparak ve o memleketlerin evlâtlarını birbirine düşürerek zemini hazırlarlar, muntazam ordular hududa geldikleri zaman birdenbire kitap çantalarından makineli tüfekler, çalgı kılıflarından rövelverler çıkararak faaliyete geçerler ve kaleyi içinden fethederek kapıları ardına kadar açarlardı.

Feldmareşal Kolbeş'in mumu ancak yatsıya kadar yanmış olmakla beraber, fırsat bulduğu yerlerde onu yine de yakmağa çalışacağı muhakkaktır.

* * *

Müttefiklerin bu harpte çok bahsi geçmiş gizli generallerinden biri Amiral Lord Bloküs'tür. Amiral Bloküs harbin ilk senesinde Müttefiklerin başkumandanı olarak meydana çıkmış fakat çok geçmeden vazifeden affedilmişti. Mihver, Macaristan ve Romanya çiftliklerile Ukrayna anbarlarına el koyduktan sonra Amiral Bloküs âdeta gülünç bir duruma düşmüş ve bir alay konusu olmuştu. Fakat naziler harbin ilk senelerinde satın aldıkları çiftliklerle anbarları sermayesine sattıktan sonra bu general Bloküs yeniden iş başına geçmiş ve ihtiyaçların envaından mürekkep çeşit çeşit ordularile Almanyayı sıkı bir çember içine almıştır.

SİRKECİ OTELLERİNDE TAHTA KURULARI KONUŞUYOR:

— Haydi gel, şu müşterinin kanını emelim...

— Yazık değil mi? Köyden daha bugün gelmiş...

— Ne yazığı be, yarın sabah kara borsada, Beyoğlu barlarında iliğini emecekler!..

Bu harbin gizli generallerini saydığımız sırada İtalyadaki ordularına epeyce zaman kumanda etmiş ve hattâ dünyayı bir haylı zarara da sokmuş olan bir tanesini de unutmamak lâzımdır: General Blöfo Palavranti.

General Palavranti beyaz süt kuzularını karaya boyayıp kurt şekline sokmuş ve yirmi sene dünyayı onlara parçalatmakla tehdit etmiştir. General Palavranti'nin en büyük radyo megafonlarına meydan okuyan bir gür sesi vardı. Yıldırım gibi gürliyerek dünyayı sersemletir ve bu sersemlikten istifade el çabukluğu ile yıldırım zaferleri kazanırdı. Düşmanları arasında en zayıf ve âcizlerini seçmekte büyük mahareti vardı. Kuzularını düşman ciğerile beslemeğe çalışırdı. Evvelâ muvaffak olmuş, fakat sonradan sü.ülerinin bir kısmını Akdenizde balıklara, bir kısmını da Afrikada hakikî kurtlara kaptırmış, kendisi de günün birinde Roma civarında Tiber nehrine düşerek boğulmuştur. Cenazesi Brenner geçidi civarında bilinmiyen bir yerde gömülüdür.

Bu General Palavranti'nin kendisi kadar meşhur bir büyük biraderi vardır ki elyevm Alman ordusunda hizmet etmektedir. Kendisi aynı zamanda da doktordur. Bizim "çıkmadık candan ümit kesilmez,, hikmetini, "Alman orduları mağlûp olsa da Almanya yine son zaferi kazanacaktır,, şeklinde sokarak radyo nutukları ve gazete makalelerile dünyaya neşretmekte ve yeni gizli silâhların kendisile değilse bile lâkırdisile ordusunu ayakta tutmaktadır.

Karikatür

— Hizmetçi kız sütü dökmüş, bu sabah bir buseye razı ol kocacığım!

— Peki öyle ise, çağır hizmetçiyi!..

SOKAK MUAYENESİ

Bayan, zengin fakat son derece hasisti.

Bir sabah yatağında hasta uyandı. Vücudunda kırıklık vardı. Boğazı ağrıyordu.

Boğaz ağrısının tedavisi malûm ama, ya maazallah kuşpalazı ise.

İhtiyaten bir doktora müracaat etmek lâzımdı. Tanıdıkları arasında gerçi bir çok doktor vardı. Fakat onlardan birini evine çağırsa vizite parası vermek lâzımdı. Hasta sıfatile muayenehanelerine gitse o taktirde de yine parasız kurtulmak kabil olmıyacaktı... Ne yapmalı yarabbi?

Bayan, derin derin düşündükten sonra bir çare buldu: Tanıdıklarından Profesör S. her gün on ikide muayenehanesinden çıkar, öğle yemeğine evine gelirdi. Bayan o saatte çarşıya dolaşmaya çıkmış ve tesadüfen rastgelmiş gibi yaparak öteden beriden konuşacak, sonra derdini anlatacaktı. Ahbap bir doktora böyle ayak üstünde dostça yapılmış bir konsültasyon için elbette para vermek istemezdi.

Bayan, ayakta duramıyacak halde hasta olmasına rağmen plânını tatbik etti ve doktoru çarşının ortasında yakaladı:

— Bonjur doktor... Eve mi?

— Evet...

— Uğramazsınız arasıra bir kahveciğimizi içmeye... Bu nasıl ahbaplık böyle!

— Geliriz inşallah...

— Bayanınız iyidir inşallah. Küçükler iyidir inşallah?

— İyidir, iyidir, mersi...

— Benim Osmancık ile Macitcik de iyidir... Ancak ben biraz hastayım galiba.

— Geçer inşallah...

— Boğazım bir parçacık...

— Üşütmüşsünüzdür geçer... Allahaısmarladık.

— Ben de öyle derim... Fakat aklıma başka bir şey geldi. Malûm a, kadınlar biraz meraklı olur... Sakın fena bir şey olmasın? Bakar mısınız bir kere boğazıma?

Bayanı yakından tanıyan doktor, lâkırdının nereye geleceğini anlamıştı. Kadının boğazına baktıktan sonra:

— Şurada soyunuverin de sizi bir dinliyeyim, dedi!.

★

DOĞRU SÖZ

Küçük Oktay koşa koşa annesine geldi:

— Sana doğru bir haber verirsem bana içerdeki çukulatadan bir paket alır mısın?

— alırım...

— Öyle ise söyliyeyim: İçerdeki çukulatayı yedim!

Yıldız

YENİ EDEBİYAT:

— Oğlum, edebiyat hocanla konuştum. Sende istidat varmış... Edip olsan!..

— Boş ver baba, bende iş yok!..

Kimse DUYMASIN

AKILLI YÜZÜK

Zengin bir delikanlı ile henüz nişanlanmıştı, fakat gözü hâlâ eski züğürt sevgilisinde idi. Bu yüzden nişan uzun sürmedi, bir bahane ile ayrıldılar...

Soranlara şöyle diyordu:

— Güzelliğine güzel bir delikanlıydı, zenginliğine de diyecek yok. Fakat çok budala şeydi.

— Sana nişan hediyesi olarak taktığı yüzüğü de iade ettin mi?

— Tuhaf şey... Budala olan kendisiydi. Yüzük budala değildi ki geri vereyim!.

★

NE İSTERMİŞ?

Erkek, karısına fena halde kızmış, ateş püskürüyordu.

Tam o sırada hizmetçi göründü:

— Kasap geldi, ne istiyorsunuz?

Erkek bağırdı:

— Satırını yollasın!

ÇAMDEVİREN

GELİR

Ne zaman ki aklıma o çapkın güzel gelir,
Canevimden alevler, gözlerimden sel gelir...

Bir haber beklerim de alamam Harbiyeden,
Sonra harp cephesinden yığınlarla tel gelir!

Bir hayata bedeldir onsuz geçen her saat,
Onunla geçen her gün bir ömre bedel gelir.

Şiir perisi gibi kurulunca karşıma
Her nefesim musiki, her sözüm gazel gelir.

Uzatmkça devletler bu kıyası güreşi
Hatırıma muharrir Sami Karayel gelir!

Bir an evvel ölüme kavuşmak hırsı neden?
Nasıl olsa insana sonunda ecel gelir.

Bizim yalı imara kurban gitti gideli
Bahtıma bugün bir han, yarın bir otel gelir!

Kıymetimle münasip bir maaş istedikçe
Gözlerime o barem denilen cedvel gelir.

Ölsem de söyletirim taşları, Çamdeviren,
Ben gidersem yerime diktiğim heykel gelir!

Çamdeviren

KİBAR MÜŞTERİ

Otel kâtibinin odasına kılıksız bir müşteri girdi:

— Affedersiniz, dedi, bir oda istiyorum. Geceliği kaç kuruş?

Kâtip cevap verdi:

— Birinci kattakiler iki yüz, ikinci kattakiler yüz elli, üçüncü kattakiler yüz yirmi!

— Bu hesaba göre altıncı kattakiler kaça?

— Altıncı kat yok..

— O halde işime gelmez... Oteliniz bana yakışacak kadar yüksek değil!

Erkek — Elbiselerimi bu sabah çok güzel silip süpür müşsün, teşekkür ederim!.
Kadın — Ben süpürmedim.
Erkek — Nasıl olur? Ceplerinde bir şey kalmamış!.

Anne — Kızların sigara içtiğini, hem de böyle sokakta içtiğini hiç görmemiştim.

Kız — Tabü görmezsin, benim gibi kibar muhitlerde dolaştığın yok ki!..

Hikâye

ÖLENDE Mİ, ÖLDÜRENDE Mİ?

Yirmi yıllık komşum İsmail efendi, her halde iyi saatte olsunların hışmına uğramış bir adamdı: Filhakika, kendi halinde iken, İstanbulun en uslu akıllı adamlarından sayılırdı. Fakat bir kere cinler başına üştü mü, değme zır delilere taş çıkartır doğrusu... Bu yüzden bizim mahallede kendisi ile konuşan, benden başka, hiç kimse kalmamıştı. Zira, mahallelilinin yarısı, bu yirmi yıl içinde bir gün muhakkak başına cinler üştüğü zaman onunla karşılaşmak talisizliğine uğramış, öbür yarısı da böyle zamanda onunla karşılaşmaktan ise konuşmamayı münasip görmüştü.

Yalnız ben İsmail efendinin huyunu, suyunu bilip gözettiğim içindir ki onunla yirmi yıldır aramızda en ufak bir hadise geçmemişti. Bu dostluğumuz bütün mahalleliyi hayrette bırakıyor, kıskandırıyordu: Nasıl olur da İsmail efendi ile gürültüsüz, patırdısız ahbaplık edilir?.. Buna bir türlü akıl erdiremiyorlardı.

Dostluğumuza bir gün nazar değeceğini bildiğimden ihtiyata azamî riayet ediyordum. Onu her yerde methetmek, ona kıymet vermek suretile büsbütün kendime *ısındırıyordum*. Bu, benim başlıca meşguliyetim olmuştu: *Herkesle* didinen bir adamın benimle dost olması, bana, kendi iyiliğim hakkında büyük bir kanaat veriyordu!

Bir gün vapurda beraberdik. Dereden tepeden konuşuyorduk. O, bana o gün kiminle çekiştiğini anlatıyordu, ben ona çekişmenin doğru olmadığını söylüyordum. Tam o sırada İsmail efendinin yanına iri yarı bir adam oturdu, otururken de kolunu İsmail efendinin dirseğine kazara çarpmış bulundu. Adamın: "Pardon!,, demesine vakit kalmadan bizim İsmail efendi, hiç o nasihat ettiğim adam değilmiş gibi, gözlerini açtı, ve sıska vücudundan umulmıyacak bir sesle:

— Kör müsün, be herif?

Diye haykırdı. Yeni gelmiş yolcu bu çelimsiz kabadayıya başını çevirip tepeden tırnağa kadar süzdükten sonra soğuk kanlılıkla sordu:

— Ne kabahat ettik?

— Daha ne haltedeceksin? Dirseğimi çürüttün!

Zavallı adam: "Belâya çattık!,, der gibi başını iki tarafa sallıyarak bir "Lâhavle,, çekti, sonra İsmail efendiye döndü:

— Birader, sen sinirli bir adama benziyorsun? Fekat ben de sakar bir adammm.. Şimdi hiç yoktan bir maraza çıkacak, durup dururken suratın budur diye iki yumruk ekleyeceğim.. Hem mahkemelik olacağız, Hem rezil olacağız.. İyisi mi sen sesini kes, ben de dilimi kısayım; oturduğumuz yerde kalalım!.

İsmail efendinin öfkesi vapurla beraber fayrap etmişti.. Yolcunun böyle aşağıdan almasına mukabil o sesini bir perde daha yükseltti:

— Yerinde oturmazsan ne yaparsın, behey kerata?.

Yolcu, bu hakaret karşısında birdenbire yerinden fırladı. Balyoz gibi yumruğunu havaya kaldırdı. Nerede ise İsmail efendiyi sırt üstü güverteye serecekti. Hemen aralarına atıldım:

— Durun, dinleyin!.

Dedim, öfkeli adama elimle bir işaret yaptım, İsmail efendinin biraz terelelli olduğunu anlatmak istedim. Meğer insaflı adammış. Vaziyeti kavradı. Yumruğunu indirdi.

— O sinirli, siz sinirli.. Nahak yere biribirinizi inciteceksiniz.. Ümmeti Muhammede böyle hareket yakışır mı?

Adam, benim işaretimden sonra yumuşamıştı. Yerinden usulca kalktı, gitti. Öfkesi halâ topuklarında duran İsmail efendiye:

— Birader, dedim, sen de önünü, ardını gözetmeden lâkırdı ediyorsun... Bir adam, görmeden kolunu dürttü diye böyle kavga çıkarılır mı?.

İsmail efendi, bu sözlerim karşısında sükûn bulacak yerde ansızın köpürdü:

— Size teessüf ederim, dedi, kendi korkaklığınızı, tabansızlığınızı örtmek için bana böyle ileri, geri lâflar ediyorsunuz.

Gözlerimi dört açtım:

— Kendi tabansızlığım mı m?

— Oyle ya . Heriften korktunuz, bana yaptığı muameleye karşı ona iki tokat atmak, haddini bildirmek icabederken i i altmış altıya bağladınız!

— Size hakaret etti diye ben mi dayak atacaktım?

— Öyle ya.. Ben ona kafa tutarken kendi cılız gövdeme güvenmiyordum ya. Sizin pehlivan gibi yapınıza dayanıyordum!

— Demek, ben onun hakkından gelirim diye, ağzınızı açıp gözünüzü yumdunuz, öyle mi?

— Yumdum ama umduğum boşa çıktı.. Pehlivanlık sizin kalbinizde imiş, kalbinizde değil!.

Gözlerim karardı, kurtardığım adamı tepelemek vazifesi bana düşüyordu; İsmail efendiyi yakasından yakaladım. Dut ağacı silkeler gibi silkeledim.. Tam dersini vereceğim sırada, deminki yolcu, bilmem nereden yanıma damladı. Benim demin ona çaktığım işareti, gizlice, o da bana tekrar etti:

Kulağıma eğilerek:

— Kaçıktır, dedi, az kaldı senin yaptığını ben ona yapıyordum, bereket, helâl süt emmişin biri mani oldu.. Ben, onun kusurunu bağışladım, sen de pek ileriye varma!

Verdiğim nasihati, olduğu gibi, geri aldım; bu suretle kendime geldim.. Fakat o günden sonra, İsmail efendi ile, ben de selâmı, sabahı kesmiştim... O gün, bugün, mahalleli ile hiç bir alakası kalmıyan İsmail efendi mahalleyi değiştirdi.

İspinoz

SEDAT SİMAVİ

Fuji-Yama

MİLLİ ROMAN

Yeni Çıktı

75 KURUŞ

Moskova görüşmelerinin ilk neticesi!...

TABLDOT

Boğaziçinde geziyordum. Hava o kadar şeker, deniz o kadar tatlı idi ki... Bu bal gibi manzara karşısında, gayri ihtiyarî tuzlu bir şey aradım ve buldum: Bir gazino!

Gazinoya girdim, deniz kenarındaki bir masaya kuruldum ve garsona:

— Küçük bir şişe!

Dedim . Şişe geldi, tabiî mezesile diyeceksiniz, değil mi?.. Hayır!. İçki şişesi bir şişe soğuk su ile geldi.

Listeyi istedim, mezeler kısmına göz attım: Hep 80 kuruş, 100 kuruş, 150 kuruş, 200 kuruşluk midye tavaları, patlıcan kızartmaları...

Garsona 80 kuruşluk tertibinden bir iki şey sipariş ettikten sonra gözlerim listenin üst kısmına kaydı: 3 üncü sınıf lokanta! Yanında da büyük harflerle: Tabldot, üç kap yemek, 80 kuruş!

Kendi kendime: "Hayret, dedim, üç kap yemek 80 kuruş.. Bir porsiyon meze, yine 80, hattâ 100, 200 kuruş! Bu üç kap yemeğin bir midye tavası kadar da mı değeri yok?„

Birdenbire bu üç kap yemeği görmek arzusuna kapıldım.

Garson geldi, mezeleri getirdi, sordum:

— Bana üç kaplık tabldotu getirir misiniz?..

Garson hayretle yüzüme baktı:

— Hangi üç kap? Hangi tabldot?..

— A canım, bugünkü tabldotunuz... Hani, 80 kuruşluk tabldot, üç kap yemek yok mu?

— Nerede?.

Listenin üst tarafındaki yazıyı gösterdim:

— İşte burada!..

— Orada var amma (lokantayı gösterdi) burada yok!

— Öyleyse ne diye bunu yazdınız?

— Emir yerini bulsun diye!.

Akıl Hocası

Simav'in Gül köyünde O. Z. A. :

"Felâket beni bir gölge gibi takip ediyor... Sebebi aklımda mı, bahtımda mı?„

CEVAP :

Otomobil altında kalan adam otomobilin markasını mı merak eder?.. Sebebi ister baht, ister akıl olsun, ilkönce felâketin gölgesini savmaya bakmalı... Bunun da çaresi, saadet güneşini tepenize alarak, arkanıza takılan gölgeyi ayaklarınızın altında çiğnemektir.

★

Samsunda O. M. :

"1. Annemle geçinemiyorum, ne yapmalıyım?

2. Sevdiğim yok, neden?

3. Hayat bana güldü, ben hayata gülmedim, sebebi?

4. Aklınızdan istifade edebilir miyim?„

CEVAP :

1. Arazda geçinmeyi temin edecek bir baba bulmalısınız...

2. Aramadığınızdan olacak. Yoksa bize baş vuracak kadar sıkıntıya düşmezdiniz.

3. Kahkaha atmasını beklemiş olacaksınız.

4. İstifade edebilirsiniz amma başkalarının hakkına fazla tecavüz etmemek şartile!.

★

İzmirde S. K. :

„1. Mecmuanızın muharrirleri hakiki isimlerini yazmamaya yemin mi ettiler?

2. İsminizin Şevket olduğunu inkâr eder misiniz?

3. Renginizin beyaz olduğunu ben nereden biliyorum?„

CEVAP :

1. Onların hepsi ciddî adamlar. Mizah mecmuasına imza koyarlar mı?

2. İnkâr edilen bir meselenin hakikat olması lâzım... Ben Şevket değilim ki Şevket olduğumu inkâr edeyim!

3. İsmimin Şevket olduğunu nereden biliyorsanız...

★

Akhisarda M. A. :

"Çamdevirenin bu kadar çam devirmesine ormanlar idaresi niçin mâni olmuyor?„

CEVAP :

Yangın ve bakımsızlık kadar ormanlara zarar vermediği için.

★

Zonguldakta C. A. :

"Zonguldak bayanları, ceket ve paltoların omuzlarına atıp, çarşı pazarda dolaşmak modasına tutuldular...„

CEVAP :

Yalnız oradad eğil, her tarafta öyle... Geçe külâh gibi şapkaları önlerine, arkalarına eğdikten sonra ceketleri omuzlarına vurmuşlar, çok mu?.. Hele son hâdiseden sonra, var mı onlara yan bakan, imanım?..

★

Çivrilde H. K. R. :

"Bazı dostlara âdi zarf ve kâğıtla yazdığım mektuplara çabuk, matbu başlıklılara ise geç ve güç cevap alıyorum. Sebebi?„

CEVAP :

Besbelli, hoş beş mektuplarını âdi zarf ve kâğıtlara yazıyorsunuz, alacak verecek mektuplarını da başlıklılara... Hiç cevap almadığınıza şükredin!

★

Adapazarında K. A. K. :

"1. Mademki yenilen yemeklerin hepsi bir yere gidiyor; neden rastgele yenmiyor da sıra ile yeniliyor?

2. Hemen hemen her karikatürde erkekler kılıbık gösteriliyor, buna kızmıyorlar mı?

3. Eski zaman kadınlarının bilmediklerini zamane kızları neden biliyorlar?..„

CEVAP :

1. Tatlının lezzetini anlamak için önce muhakkak tuzlunun çeşnisine bakmalı: Kavuşmanın zevkini çıkarmak için ayrılığın acısını çekmek icabettiği gibi...

2. Kızmak, erkeklerinin haddine mi düşmüş? Kadınlar, başlarının ucunda şemsiye ile, maşa ile bekliyorlar!

3. Her nesil, kendi devrinin bilgisinden mesuldür. Eski zaman kadınlarının bildiklerini de zamane kızları bilmiyorlar: Naz ile niyaz, oruçla namaz kabilinden!.

★

Gölcükte A. N. :

"... Siz benimle arkadaşlık edeceğinizi söylediğiniz hade, iki mektubumu cevapsız bıraktınız. Bu üçüncü mektubuma cevap verirseniz memnun olurum: Acaba hikâye göndersem kabul eder misiniz?„

CEVAP :

Bu kadar nazik bir dostu ihmal etmek akıl kârı değil: Bunu benden nasıl ümit edersiniz? Mektuplarınız mutlaka bir kazaya uğramış olacak: Ya postahanede, ya idarehanede, yahut bendehanede... Göndereceğiniz hikâyeleri gözden geçirmek üzere şimdiden gözlüğümü temizledim.

★

İzmitte İ. E. :

"1. Neden her düşen insana acımazlar da gülerler?

2. Hocalığınıza mukabil muayyen bir ücret alıyor musunuz?„

CEVAP :

1. Düşenin kendileri olmadığına sevinirler de acımayı akıl etmezler!

2. Aldığımız muayyen amma verdiklerimiz gayri muayyen...

Yazan: RAGIP ŞEVKİ

— 7 —

Evliliğin altı ayı içinde zekâsı hep bu düşünceler içinde çalkandı. Muhsin efendinin zayıf taraflarını, tıpkı kurnaz bir sansarın, kümesin deliğini araması gibi, aradı durdu.

Gençliğine, toyluğuna, hayat içinde hiç bir tecrübesi olmamasına rağmen, Tahire, kocasının kendisine delicesine âşık olduğunu, bu aşk ile yalnız ruhunun değil, bütün benliğinin tutuştuğunu farketmişti.

Enistesinin halasına çektirdiklerini hatırladıkça bir tuzağa düşmekten sakınır gibi, tedbir almak, uyanık bulunmak lüzumunu gayri ihtiyarî hissetti ve böylece, kocasının düğün dönüşünde ilk oyununu tatbik etti.

Tahire hanım, Muhsin efendiyi sevmiyor değildi. Her şeyden evvel Tahire hanım, helâl süt emmiş, temiz bir ailenin çocuğu idi. Kalbinde en ufak bir kötü niyet, namusunu tozlandıracak en küçük bir rüzgâr bile yoktu. Daha koltuk saatinde o Muhsin efendinin kudretten sürmeli, biraz mağmum gözlerine âşık oluvermişti. "Erkeğim!,, diye üzerine titremek kararını daha o saniyeden itibaren vermişti. Fakat halası nümune olarak ortada durduğu için, Tahire, bu sevgisini, hiç bir zaman açığa vurmamağa, buna mukabil kocasının sevgisini istismar etmeğe, gayri iradî bir şekilde karar vermişti.

İşte, şimdi, şu saniyede, Muhsin efendinin diz çöküp ellerine sarıldığı anda, plânının tahakkuku ile Tahire sevinç içinde idi.

— İnanmam, inanmam. Her şeyi unutursunuz! Yine istediğinizi yaparsınız...

— Tahirem, gülüm, goncam. Kelimetullah ile yemin ediyorum. Bu evin sultanı sensin, ne dersen, ne istersen o olacak!.. Haydi gel, rahmeyle bana!.. Yüzünü aç, gül yüzünün gamzelerinde güller açılsın!..

Tahire, içinden bir an için:

— Ah ne olur, hem bu güzel sözleri söylese, hem de beni hırpalasa, döğse, söğse... Avuçlarının içinde hırpalasa!,, diye düşündü. Fakat bu düşünce bir an için kafasından gelip geçti.

Elini kaldırdı, yavaşça peçesini açtı ve kocasına baktı.

Muhsin efendi diz çöktüğü yerden doğrulmuştu. Bugulu gözlerinin bütün hasretile ona bakıyordu.

— Seni kırmak, gücendirmek ne mümkün Tahirem!.. Bana senin gözlerinin dünyası, sesinin dünyası lâzım! Gel, gel, seni ışıkta daha iyi göreceğim!.

Kolundan tuttu, ağır ağır merdivenleri çıkardı. Sokağa bakan misafir odasına götürerek pencere önündeki koltuğa oturttu. Kendi de yanına oturdu:

— Bir gece... Bir kaç saat senden uzak kalmanın ne olduğunu bir bilsen... Yıllarca görememişim gibi, içim hasret ateşi ile yanıyor. Şöyle dur, ışığa dur, Ah Tahirem!

Tahire gözlerini yumdu ve kocasının yanık, pürüzsüz, *mahzun sesini dinlemeğe* başladı:

— Ne dersen de, bil ki sensiz olamam Tahirem... Bütün bir gecemi seni düşünerek geçirdim. Gözlerimi gün doğusunda kapayabilmişim.. Bana nasıl kıydın? Üzerine titriyorum, sensiz bu dünyanın bir zindan olduğunu her zaman söyliyeyim. Allahım, beni bu güzel kadından ayrı tutma, ihsanın olan canıma kıyarım, sana ihanet ederim!..

Ve Tahire hanım, kocasının kolları arasında büzülürken, kendi kendine:

— Yapmıyacaktım! diye düşünüyordu.

— 8 —

O sabahtan sonra tam üç hafta Tahire, kocasına karşı en büyük şefkati gösterdi. Zaman zaman Muhsin efendinin sakin, sessiz, iradesiz, zayıf haline kâh kızıyor, kâh acıyordu. İçinde, genç kızlığının rüyalarına giren o kuvvetli, kudretli, tok sesli, dik bakışlı, insanın, kanadının altına seve seve sığınabileceği erkeğin hasreti vardı. O böyle bir erkeğe varmağı düşünürdü. Fakat buna rağmen kocasını seviyor, sayıyor, belki bir gün, Muhsin efendinin de; bir parçacık olsun; böyle bir erkek olabileceğini sanıyordu.

Geceleri Muhsin efendi ona bazan Kısası enbiya, bazan şiir divanları okuyordu. Tahire bunlardan zevk almıyordu. Ancak Muhsin efendi okuduktan sonra anlatırsa, o zaman hayran ve mephut dinliyor, kara gözlerinin içinde hayaller uçuşuyor ve nihayet uykusu geliyordu...

Bir sabah Muhsin efendi henüz çıkmıştı ki kapı çalındı ve Tahire hanım, merdivenleri sıçrıyarak atladıktan sonra:

— Kim o? diye seslendi.

— Aç kızım, aç evlâdım Tahire, benim!..

Halasının sesi onu büsbütün canlandırıvermişti.

Kanadı çeker çekmez hemen halasının boynuna atılmağa hazırlandı. Lâkin birdenbire durdu. Sadiye hanımın arkasında bir hamal vardı. Küfesini adam akıllı, tepeleme doldurmuştu. Tahire:

— Bu ne hala?. demeğe vakit kalmadı, Sadiye hanım peçesini açınca, *kıpkırmızı* gözlerle Tahireye şöyle bir baktı:

— Çekil, kenara çekil çekil! Getir oğlum, şu taşlığa boşaltıver!.

Tahire bir sıçrayışta kaçtı, mutfağa girdi ve bekledi. Hamal yükünü boşaltıp çıktıktan sonra Tahire yine sıçradı, geldi:

— Hala ne oluyor? Söylesene Allahaşkına...

Sadiye hanım yorgun, bitkin ve halsizdi. Hemen çarşafının pelerinini sırtından attı. Hemen yan taraftaki küçük odaya girerek mindere çöktü:

— Bana bir su ver evlâdım. Boğulacağım!.

Tahire koştu, suyu getirdi. Merak içindeydi. Halasında bugüne kadar görmediği bir hal vardı. Ne olmuştu? Yine eniştesi ile kavga mı etmişlerdi?

— Hala, Allahaşkına söyle, ne oldu?

Sadiye hanım bardağı onun elindeki tabağa bıraktı, sırtını minderin ot yastığına dayadı:

— Enişten beni boşadı!

— Ne diyorsun hala?..

— !!...

— ?! ?!...

İkisi de uzun uzun bakıştılar. Sadiye hanımın yine gözleri dolmuştu:

— Kader böyle imiş... On beş yıldan sonra, bu da başıma gelecekmiş..

— Aman hala... Fakat niçin, niçin?

— Bilir miyim? Zaten sevmiyordu. Bahane de ben kendisini çok izaç ediyormuşum, rahat yüzü vermiyormuşum, benim gösterdiğim sevgi değil, sırnaşıklıkmış, çam sakızı olmuşum, yapışmışım...

— Ah o eniştem yok mu?

— Hayır hayır, kabahat onda değil, bende... Vaktile evirip çeviremedim. Ne kadar iyi idi. Fakat sonra nasıl tepeme bindi.

Sadiye hanım birdenbire doğruldu, kaşlarını çattı. Sesi birdenbire çatallaşıverdi:

— Köpek kılıklı herif, kendisini pek ahım şahım buluyor. Üstüne başına baka baka, göğsünün çiçeğini taka taka nihayet beni görmez oldu.

Fakat isyanı devam edemedi, kabaran omuzları düştü, yine arkasına dayandı. Gözleri dolu dolu olmuştu:

— Ah ah, ben hep bu gönülden çekiyorum. Gönül belâsı işte.. Sevmeseydim, gözlerim kör olaydı da o arslanlar gibi haline bakıp bakıp gönlümü vermeseydim... Rüyalarıma da, namazlarıma da, işlerime de hep o girdi. Nereye baksam onu gördüm...

Başını kaldırdı, melûl melûl Tahireye baktı:

— Ben bir şey de yapmadım ki, kuzu kuzu yaşadım, sesim çıkmadı, bir dediğini iki etmedim. Küçük Lângalı Pirayeye gönül verdi, gecesini gündüzünü ona hasretti, uykularında hep onu sayıkladı, ben yine de gönlüme, şu... (Göğsünü iki elile yumrukladı) şu sesi kısılası gönlüme taş bastım, zehir yuttum, verem oldum, sesimi çıkarmadım.

Tahirenin de gözleri dolmuştu. Halasına acımıştı. Bir an isyan eder gibi oldu:

— Kabahat sende hala, çekmeseydin!

Sadiye hanım, bir masum çocuğa bakar gibi yan yan baktı, acı acı güldü:

— Ah Tahire, Allah bana da senin rahat yüreğini versе... Sen... Haydi artık, evli barklı kadınsın, açılayım. Sen sevda nedir bilmiyorsun. Bir erkeğin aşkı nedir aklın ermiyor! Ah, o öyle bir şey ki, öyle bir şey ki... Nasıl anlatayım: Gönlünü bir kaptırsan anlarsın. Gönül, sevdiği erkekle ığıl ığıl her gün ığıldar... Onun sesi ile yüreğin oynar, onun bakışile yüreğin hoplar.

— Arkası var —

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimnilere mutlaka yediriniz.

TALİTLERİNİ ALMAYINIZ
Bahçekapı: SALİH NECATİ
NECATİ ismine dikkat.

REŞAT NURİ GÜNTEKİN

Napoleon un Düşünceleri

Napoleon'un çok olgun fikirlermi, harbe, sulha ve aşka dair vecizelerini, kendine aid hükümlerini, mektublarını ve hattâ meşhur vasiyetnamesini kıymetli muharrir ve romancı Resad Nuri lisanımıza güzel üslûbile nakletmiştir. Bütün bayilerde *75 kuruş.*

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Neorin
Nezleyi Derhal Keser

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara cadesi, Acımusluk sokağı, No. 7.
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur
Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

HUSUSİ HAYATLARINDA

HÜKÜMDARLAR

Bu eser, bugünkü dünya kıraliarının hayatı hususiyetlerini ve saraylarının içyüzünü bütün inceliği ile anlatmaktadır. Hüseyin Cahit Yalçın'ın dilimize çevirdiği bu eser senenin en meraklı kitabıdır.

İki cilt olarak çıktı.
Her cildin fiatı 125 kuruştur

YEDİGÜN NEŞRİYATI

GÜZELLİK FORMÜLLERİ

Her kadının ve genç kızın bilmesi lâzım olan güzellik ve hayat formülleri

YEDİGÜN NEŞRİYATI

150 kuruş

GRİPİN

BAS, DİŞ Nezle, Grip

Romatizma, Nevralji, Kırıklık ve bütün ağrıların zı derhal keser

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Taklitlerinden sakınınız.
Her yerde ısrarla GRİPİN isteyiniz.

---

20 senedenberi şöhret kazanmış olan hakiki

A. T. Aslan marka sabit ve solmaz BOYALI ÇAMAŞIR İPEKLERİ tekrar piyasaya çıkarılmıştır. Marka ve sicil numarasına dikkat ederek tuhafiyecilerde arayınız. Taklitlerinden sakınınız. Umumî deposu: Mahmutpaşa Hacı Küçük cami karşısında Kefeli han altında No. 12.

ZEKİ CAN ÇİL İLÂCI

Çil, leke ve ergenlik denilen yüzdeki sivilceleri tedavi ve izale eder.

ECZAHANELERDEN ISRARLAI İSTEYİNİZ.

Sizi Saadete Götüren

PUDRANIZIN RENGİ Hangisidir.

TECRÜBE EDİLECEK EN SON RENKLER

10 kadında 9 zu fena renkte bir pudra kullanırlar.

Fena renkte bir pudra, yüzünüze «Makyajlı» ve çirkin bir manzara verir ve sizi daha yaşlı gösterir. En uygun rengi bulmanın yegâne çaresi, yüzünüzün bir tarafına bir renk ve diğer tarafına başka renk pudra tecrübe etmektir. Bu tecrübeyi hemen bugün size parasız olarak gönderilecek Tokalon pudrasının yeni ve cazip renklerile yapınız. Bu yeni renkler, gayet modern ve âdeta sihrâmiz bir göz mesabesinde olan «Cromoscope» makinasile karıştırılmıştır. Bu makina, renkleri kusursuz ve tam olarak seçer. Artık «Makyajlı» bir yüze tesadüf edilmiyecektir. Cild ile imtizaç eden ve tabii gibi görünen mükemmel bir pudradır. Tokalon pudrası, «krema köpüğü» ile beratlı ve hususi bir usul dairesinde karıştırılmıştır. Bu sayede rüzgârlı ve yağmurlu bir havada bile bütün gün sabit kalır. Hemen bugün Tokalon pudrasını tecrübe ediniz ve teninize ne derece bir güzellik temin edeceğini görünüz.

Basıldığı yer Yedigün matbaası

Sahibi U. neşriyat müdürü Sedat S.

Karikatür

TOMBUL TEYZE DOĞURDU:

Tombul teyze — Allah bağışlasın, bana ikiz dedilerdi, meğer üçüzmüş...

Tombul teyzenin kocası — Beni hesaba katma karı cığım... Acemi ebeler yanlışlıkla çocuk diye beni de kundakladılar!!..